

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 DECEMBER 20. * 34. (3075.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Karácsony 1927



A kis Jézuska: Jaj, Istenkém, azt hiszem, rossz helyen járok... Én a Béke országát keresem.

Ára 50 fillér

Saját rendeletének áldozata

— Hogy fogadták Bud Jánost, mikor
Genfből hazajött —



Vargha Imre pénzügyi államtitkár:
Ezt a stemplit még Blumenstein se
mossa le!

Mindenki Bethlenről ír

Újabban egymásután jelennek meg
a Bethlen Istvánról szóló könyvek. Ez
a Bethlen-kultusz arra bírta a kiadókat,
hogy a régebbi könyvek címét is
átkereszteljék. Ennek illusztrálásául
az alábbi katalógussal szolgálhatunk:
Ambrus Zoltán: „A Bethlen-dinasz-
tia.”

Bíró Lajos: „Fotel Imperial.”
Csuthó Kálmán: „Te csak cigaret-
tázz, Bethlen.”

Heltai Jenő: „Az utolsó chochém.”
Herczeg Ferenc: „Fenn és Beth-
len.”

Karinthy Frigyes: „Így birtok ti.”
Kosztolányi Dezső: „Édes, anna
mandátumot?”

Molnár Ferenc: „Miniszterelnök
úri divat.”

Móricz Zsigmond: „Sárarany kö-
zépút.”

Szabó Dezső: „Csodálatos élettar-
tam.”

Szomory Dezső: „Pistike drága
gyermek.”

Zilahy Lajos: „Csak órá süt a
nap.”

A hét legszemtelenebb vicce

Schwarzkopf Pestre jön és meg
akarja nézni a parlamentet. Véletle-
nül a miniszteri kapun akar bemenni,
de a portás rákiabál:

— Itt csak a miniszter uraknak
szabad bemenni.

Schwarzkopf egy pillanatig gondot-
kozik, azután sértődött hangon
mondja:

— Nü és honnan tudja maga, hogy
én nem vagyok egy miniszter!

KARÁCSONYVÁRÁS

Az Ég Urához felfohászokdom:
Uram, ez nem az én karácsonyom!
Az Isten-ember nem ma született,
Nem így képzeltem ezt az ünnepet.
Olyan hazug most fény, malaszt, zene,
A bibliai pásztor éneke...
S oltárlépcsőkre hullva zokogom:
Nem ez, nem ez az én karácsonyom!

Nem ez, nem ez az én karácsonyom!
Tarlott mezőkön árván bujdosom...
Amerre járok, szívtépő, komor,
Bántó vigasság — vad halotti tor,
Koldusrongy talmi csillogás alatt,
Ármány, gazság, bűn diadalt arat,
S a lelkek mélyén gyom hajt, —
[gyatra gyom,
Nem ez, nem ez az én karácsonyom!

Nem ez, nem ez az én karácsonyom!
Tépett vitorla leng az árbocon —
Sehol: hit, érekar, hősi lendület,
Egy férfi-tett, egy biztató tünet...
Nincsen próféta, nincsen Messzias,
Ki megfujná az intőjelt: Vigyázz!
És átségítne szennyhullámokon, —
Nem ez, nem ez az én karácsonyom!

Nem ez, nem ez az én karácsonyom!
Lidérces fény gyúl barna lápokon,
S a kékes lángnál dib-dáb emberek,
Mint a részeg lepkék táncot

[lejtének —
Óh, szörnyű látvány: gőzszoban hetyke
[tánc,
Vigadva sírba omló, új Bizánc;
Imádott, vétkes, büszke városom —
Nem ez, nem ez az én karácsonyom!

Az Ég Urához szárnyal énekem:
Uram! Óh, hozd el, hozd el már
[nekem:

A várva-várt csodáttévkő napot,
A betlehemi fénylő csillagot —
Rút hangzavarban: tiszta, lágy zenét;
Megértés, Béke boldog ünnepét,
Melyről csak titkon, félve álmodom,
Ez, ez lesz majd az én karácsonyom!

Vályi Nagy Géza

Mikor hercegprimás lett Csernoch,
Azt írta a Borszem Jankó:
Mein Liebchen, was willst Du
mehl' noch?
Most, hogy utóda Szapiesek,
Örömmel kiáltjuk: Rendisek!

Flegma

— Vigyázzon, uram, a kalapomra
ült!
— Na és?... Talán már el akar
menni?



— VAJJON ÖRÜL-E KLEBELS-
BERG, HOGY ROMÁNIÁBAN NEM
Ő A KULTUSZMINISZTER?

A törvény nevében



felszólítom a nácóságát, hogy azo-
nal öltözzék fel legelegánsabban
HOLZER, Kossuth Lajos uccai divat-
áruházában.

Ahogy a románok cáfolnak...

A Rádió Orient jelenti: A külföldi,
de főleg a magyar sajtóban elterjedt
álhírekkel szemben kijelentjük:

1. Nem felel meg a valóságnak az,
hogy a román diákok kifosztották a
nagyváradi kereskedők üzleteit. Az
igazság az, hogy a jószívű román
diákok nem akarták, hogy a nagy-
váradi kereskedőknek esetleg nyaku-
kon maradjon a karácsonyra felhal-
mozott árutömeg.

2. Nem igaz az, hogy a diákok
több zsinagógát leromboltak. Az
igazság az, hogy a zsinagógák falai
még most is láthatók.

3. Nem igaz az, hogy a katonaság
tétlenül nézte a rombolást. Az igaz-
ság az, hogy minden igyekezetükkel
azon voltak, hogy a rend fejreálljon.

4. Nem igaz az, mintha ellentmon-
dásba keveredett volna Duca belügy-
miniszter azzal, hogy először a cso-
cselekre fogta a rombolást, később
pedig beismerte, hogy a diákság rom-
bolt. Ebben nincs semmiféle ellent-
mondás, mivel soha senki nem állít-
totta azt, hogy a román diákság nem
csocelelék.

5. Végül különösen nem igaz az,
hogy Tatarescu államtitkár, szemé-
láltára loptak a román diákok. Ez a
személtett hazugság voltaképp
cáfolatra sem szorul, hiszen egész
Európa tudja, hogy ahol egy román
politikus van, ott más emberfia nem
lophat.

Praktikus indítvány

Nagy orvoshiány lehet itt Magyar-
országon. Ezer munkásbiztosító-orvosi
állásra mindössze csak tízezer pályá-
zat érkezett be. Mégis csak szaporí-
tani kéne azokat az egyetemeket!

Állatvásáron

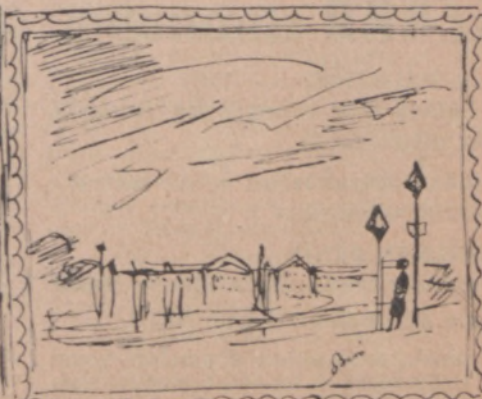
— Jó állása van ennek a számár-
nak.

— Ugyan, melyik számárnak nincs
jó állása?!...

A Benczur-Társaság kiállításáról



Kuopp, Inre: Hasci-kava



Frank Fugge: Székelyországban a kőfalak alatt
vándorok a Városligetben



Udvardy Géza: A benczurmas
topasztata a



Dr. Sándor József:
Katrany hajos megparrottán



gróf Balgány: Leszereji konferencia
szünetben



Udvardy Géza: Gyalog és Liza
a Román hallgatón

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI



— Lóggál te o korácsonyfán o korácsonyfa-disz helyén!

— Fényes kül-sőségek küzt nyilja meg o jég-pálja tealattad!

— Ledjél te olean takarékos, hodj még o perccid is ledjenek megszámlálvo!

— Kapjál te edj hólapátoló állást pont akkor, omikor bevezetik o hóolvasztó gépeket!

— Edj vasúti katasztrófa leírásából tudjon meg o világ, hodj te oz expresszen szoktál otazni!

— Ledjél te edj szenvedéljes dohángyos o mai drága dohángy-árak mellett!

— O te etonfrizurás anyósod táncolja o farsangot végig és folton oztot énekelen, hodj: „sosc hobunk meg!”

— Tonáltál te mindennap o levesedbe edj tiszteletet parancsoló ősz hojszálat!

— O hadikülesün-valorizálás ledjen o te edjetlen reménységed!

A leglőbb teendő

— Mondj meg, Fekete Péter, mit kell tennünk, ha azt akarjuk, hogy a mennyországba kerüljünk? — kérdi a nebulót a tisztelendő úr.

— Hát mög kő halni, — vágja ki a falusi diák.

Életmentés után

Aggszúz (akit a vízből egy fiatal-ember mentett ki, magához tér): Hol van életem megmentője? Hadd öleljem a szívemre!

Egy hang a tömegeből: Késő, kis-asszony! Már elmenekült.

Jobb a fajvédelem!

Romániában tudvalevően liberális kormányzat dühöng. Sokan azt mondják, hogy ennél még egy fajvédőkormány is jobb lenne, mert összehasonlítva a két rendszert, kitűnik, hogy

fajvédőkormány alatt

verik a zsidó diákokat az egyetem-en;

eltűnik néhány zsidó diák kalapja;

legfőlebb a „Párizsi kirakat” ellen tüntetnének a diákok;

nacionalista és sovíniszta köpönyegbe burkolóznak;

a zsidó diákok sokszor a csillagokat látják;

tüzes csóvával gyújtogatják a kedélyeket.

liberális kormány alatt

megölik a zsidókat, akár diákok, akár nem;

eltűnik néhány ékszerüzlet készlete;

a nagyváradi és kolozsvári kirakato-
kat rabolják ki; zsidó templomokból elrabolt imaköpenyekbe burkolóznak;

a zsidók már a csillagot se látják, mert azt is lelopják az ajtófélfáról;

tüzes csóvával gyújtogatják a zsinagógákat.

A különbségből láthatjuk, hogy a román liberalizmus ellenségeinek tulajdonképpen igazuk van.

VEGYE MEG

A

MAGYAR
HIRLAP

KARÁCSONYI
SZÁMÁT!

Borsszem Jankó a színházban

EGY NÁSZÉJSZAKA KÖVETKEZMÉNYEI

avagy: A PÉLDA RAGADÓS

A Belvárosi Színház új darabjának hatása alatt tömeges jegyváltások vannak a színház pénztáránál

Messenger és Hennequin zenésvígjátéka 3 felvonásban — Az osztrák-magyar operettszerzők okulására

FORDITOTTA: MOLNÁR JENŐ

Karmester: Vincze Zsiga — Diszlettervező: Leonardo de Vincze Marci

Rendező: (hadd pukkadjon az a Karlheinz!) GAÁL BÉLA

I. FELVONÁS

Gózon egy amerikai milliárdos maszkjába öltözve jachtján Párizsba érkezik. Első dolga, hogy ráparancsol darabszerinti feleségére, Honthy Hanukára, hogy kizárólag csak ősz parókában és kék szemüveggel mutakozzék az emberek előtt, mert ha a francia direktorok meglátják szöke haját és kék szemét, rögtön elhappolják Beöthy Lászlótól. Pehhére azonban Delly észreveszi Honthyt paróka nélkül és ahogy ezt már ő szokta, szó nélkül beleszeret.

II. FELVONÁS

Gózonék jachtja összeütközik egy Sándor nevű Hajó-val s így kénytelenek az éjszakát Delly kastélyában tölteni. Berký, aki Julia szobalányt alakítja, hogy összekesse a kellemest a haszontalannal, mindenáron rá akarja venni Honthyt, hogy csalja meg Gózont. Honthy habozik, de Delly most is Juliára hallgat és el-énekelve a „Minek a barna énekem, mikor én a szökét szeretem” című dalt, ezen a címen forszírozni kezdi azt a kis házasságtörést. Mit nem tesz meg egy színészno a siker érdekében? Honthy megadja magát sor-

sának, amit abban a percben éppen Delly képvisel. De ezt, a zsufolt nézőtér legnagyobb sajnálatára, eltakarja a diszkrétan lehulló függöny.

III. FELVONÁS

A közönség még mindig a II. felvonás fináléjának hatása alatt áll és hiába éneklé Honthy, hogy „Csak egyszer . . .”, meg akarják ujrátlatni Dellyvel való jelenetét. Delly végül is, mint vérbeli színész, a tapsokra természetesen ismételi. Mire a nézőtérben levő bakfisok nagynehezen lecsillapodnak. Ekkor azonban megjelenik Gózon, aki mit sem tud az egészről. A színház fővilágosító mestere persze fővilágosítja, mire Gózon Molnár Jenőnek, a fordítónak segítségével hátat fordít Honthynak és Julia szobalány karján visszatér igazi családi életének berkeibe. Hanuka a nagy boldogságtól, hogy Dellyje lehet, úgy olvadozik, mint egy hanuka-gyertya. Most már csak a nászút van hátra, de mivel a Belvárosi Színház legalább júliusig minden este a Nászéjszaka fogja játszani, a fiatal pár legfeljebb csak a kétszázadik Nászéjszaka után mehet nászútra.

(H. F.)

Program

— Szervusz, Sárkám. Mit csinálsz holnap?

— Délután egy lakodalomban vagyok, utána pedig megnézem a Nászéjszakát.

A Belvárosi Színház előtt

Két pesti lány beszélget.

— Na, mit szólsz drágám, a darabhoz?

— Kifogásom van ellene. Hallod, egy Nászéjszaka, amely csak három és fél óráig tart!

Mersz-e Faludi

a Belvárosi Színház operettszenzációja után francia operettet játszani?

Kedves Borsszem Jankó!

Azt mondja Gombaszögi Frida egy ismerősének:

— Mostanában sohasem fordul elő velem, hogy egy levelet napokig a rejtőkülömben hordok.

— Hogy lehet ez?

— Mindig a „Postáskisasszony”-ra gondolok.

Vezér-vicc

A Belvárosi Színház ragyogó sikerű operettje Makai Emilnek, a nagynevű poétának emlékét idézte föl. Egy kritikus ugyanis végignézte a Nászéjszaka előadását. Felvonás közben azt kérdezi tőle Beöthy László, a „vezér”:

— Hogy tetszik?

— Nagyszerű. A francia operett fénykora ez. És az a Molnár Jenő úgy versel benne, mintha Makai lenne.

— Pedig szegedi, — mondta mosolyogva Beöthy.

Primadonna-ünneplés

A vidéken vendégszereplő művésznőt a helyi érdeklődő aranyifjúság szállítja haza. Bár csúnyán lucskos az ucca, kifogták a kocsijából a lovakat. A primadonna módfelett meg van hatva.

— Ó, uraim, ez a megtiszteltetés...

— Tetszik tudni: ilyen időben muszáj kímélni a lovakat, — volt az udvarias válasz.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma 1928 Jan. 1-én jelenik meg

Petőfi Sándor pályázatai Az Est hirdetési versenyében

Az Est-lapok hirdetéspályázatai között véletlenül Petőfi Sándor pályamunkáit sikerült felfedeznünk. Nem várjuk meg, amíg a pályázat lezárul, hanem már most közöljük Petőfi Sándor pályaműveit, amelyek egyike-másika talán díjat is fog nyerni.

Egy borpince hirdetése:

Miltjom átok! Bort a billikomba,
Részegítő, mámorító püspöki uradalmi szemelt bort,
Mely keservet és bűt martalékkul
A felejtés örvényébe hord.

Egy porcellángyár hirdetése:

Jaj, a hátam, jaj, a hátam
Óda van,
Szomszéd bácsi valódi Krausz-féle
nádpccolóval
Kiporolta csúfosan.

Egy gyufagyár hirdetése:

Befordultam a konyhára
És valódi svéd gyújtóval
Rágyújtottam a pipára...

Egy virágüzlet hirdetése:

A saját kertészetünkben termelt
virágnak
Megtiltani nem lehet,
Hogy ne nyílják, ha jó a szép kikelet.

A Légiforgalmi vállalat hirdetése:

Elmerengek gondolkodva gyakran
S nem tudom, hogy mi gondolatom van,
Atröpülök a Légiforgalmi három-
motorosával
Hosszában hazámon
Át a földön, az egész világon.

Egy cérnagyár és egy optikus közös hirdetése:

A küszöbön guggol Sári néni,
Guggol s nem áll, nem akar már nőni,
Van nyergelve Zeiss-pápaszemmel
orra
Elszakíthatatlan „Hattyú” cérnával
varrogat,
Tán szemfödőjét varrja.

Egy házasságközvetítő hirdetése:

Ezrivel terem a fán a meggy
Feleségem, (akit Horovitz irodájában ismertem meg)
Van nekem csak egy.

Egy tükörgyár hirdetése:

Falu végén kurta kocsmá,
Óda rág ki a Szamosra.
Meg is látná magát benne,
Ha Schwartz-féle tükröt venne.
(Palásti.)

NÁSZÉJSZAKA

a
BELVÁROSI SZÍNHÁZBAN

! A szezon legnagyobb eseménye !

HONTHY HANNA
BERKÝ LILI GÓZON GYULA
DELLY FERENC

Kritikusok a kritikáról

VI. Sebestyén Károly



(Sebestyén Károly e pillanatban nem kritizálhatja a kritikát, mivel épp most jelent meg Summa Vitae címen egész életét összefoglaló műve, amelyről kritikus-kollégái olyan egyöntetű elismeréssel írtak, hogy kritizálni ezeket a kritikákat igazán nem lehet. Különben Sebestyén nagyon szerencsés ember, mert mint író, nem kell félnie, hiszen ő az írók kritikus, mint kritikus pedig szintén kiváltságos helyzetben van: ő a kritikusok tanára.)

PARLAMENT SZINHÁZ

Monsieur Sans-Gêne
(A szókimondó uraság)

Valorizációs végjáték végtelen felvonásokban.

A gène-ben Bud János tűnik ki. Etnapoleon szerepét Bethlen István játssza.

Művészeti utókúra

— Mit szól hozzá? A pesti Kossuth-szobor mellékalakjait Pöstyénbe szállítják.

— Miért?

— Mindegyik arról panaszkodott, hogy: szobor vagyok, de fáj minden tagom.

Kihez van szerencsém?

A körüti transzparensék káprázatos fényességében jött felém és megszólított:

— Nines önnek szüksége fára?

Az idegent még sohase láttam, de hangjának különös muzsikájából mingyárt sejtettem, hogy csakis angyal lehet, aki a szent estén karácsonyfával akar megörvendeztetni engem.

— Köszönöm szíves figyelmét, — feleltem meghatódva és földi szokás szerint illően bemutatkoztam.

— Oh, én ismerem önt, — lelken-dezett az angyal, — hiszen olyan közel lakik hozzánk.

— Valóban, a hatodik emeleten, — rebegtem elbűvölve és hogy kételyeimet eloszlássam, rögtön megkérdeztem:

— Ön, ugyebár, angyal?

— Eltalálta. Angyal vagyok.

— Azonnal megéreztem. De különben is az ember ezekben az áhitatos órákban tele van miszticizmussal. Ha szabad érdeklődnöm, mikor méltóztatott leszállni?

— E percben.

— Most?

— Igen. A hatos villamosról.

Ez kissé lehűtött.

— Úgy látszik már odafönn is ismerik a földi vicceket, — jegyeztem meg bizonyos csalódással, mert, hogy őszinte legyek, egészen másképp képzeltem a mennyei humor megnyilatkozását.

— Szóval szállíthatom.

— Oh persze... persze. Rendkívül boldoggá tesz, ha rideg otthonomba egy kis meleg fénysugárt varázsol... Az angyal a zsebébe nyúlt:

— Akkor írja ezt alá.

— Mi ez?

— Megrendelő-ív. Csak firkantsa oda a nevét. A címét már tudom.

Odafirkantottam.

— És most Isten velem. Holnap estére megkapja... Hopp, most jut az eszembe, bükkfát akar vagy akácfát?

— Micsoda? Hát nem karácsonyfát kapok?

— Dehogy. Tüzfát.

Kezdett körülöttem forogni a világ.

— Az angyalát! De hát kihez van szerencsém?

— Angyal Mór tüzifakereskedő vagyok. Ráér a számlát holnap is kifizetni.

DYMI

Kritikusok a kritikáról

VII. Rajna Ferenc



— Darabot is írtam, kritikát is írtam. A szerző és a kritikus két anyától született. Nem tudom, melyiket szeressem.

A t H á z folyosóján

Két ellenzéki beszélget:

— Nem tudod, mért nem fogadta el a pápa a kormány hercegprimás-jelöltjeit?

— Mert a kormány még ezen a téren is pápább akart lenni a pápánál.

Szarka úr másodszor nősült. Azt kérdezi a hatéves kislányától:

— Na, Évike, hogy tetszik az új anyukád?

Évike az orrocskáját húzza: — Nem valami nagyon. Legközelebb majd én választok egyet neked.

KARÁCSONYI VÁSÁR

Beszélgetés Komlós Sándor Andrásy úti üridivatüzletében.

— Na, milyen a karácsonyi vásárja, Komlós úr?

— Ha én azt tudnám!

— Mi az, hogy nem tudja?

— Annyi vevő van mindig az üzletben, hogy én kiszorulok.

AZ **UJSÁG** 25 éves jubileumi karácsonyi száma

Fizessen már most elő, hogy házhoz szállítva megkaphassa az ujságírásnak ezt a szenzációs művét.

800
oldal

Ha ma megrendeli, az UJSÁG nyomban megindítja a lapot és biztosítja magának a páratlanul remek jubilaris ajándékot.

Előfizetés: 1 hónapra 4 pengő, negyedévre 10-80

Az UJSÁG kiadóhivatala: Vilmos császár út 34., Erzsébet körút 43.



AJÁNDÉKOZÁS. Karácsonykor különösen erős mértékben dúló tömeghisztéria.

ANGYAL. Abban különbözik a többi nőktől, hogy karácsonykor nemcsak nőtlen embereket, de a nőket is adósságba rántja.

BAZILIKA. Ide járnak éjjeli misére a lipótvárosi bárók, baroneszszek, bankvezérigazgatók, kormányfőtanácsosok és egyéb gazdag Kohnok.



CSILLAGSZÖRŐ. Karácsonykor a karácsonyfán fordul elő. Az év többi napjaiban egyetemi igazoltatásoknál.

DIÓSBEJGLI. Elvértve látható a mákosbejgli tömkelegében. Minden vendég erre spórol.

EBÉD. Orvosok karácsonyi ajándéka. Mindenki betegre eszi magát, úgyhogy a szegény orvos is keres mellette.

FENYŐFA. Abban különbözik a többi fától, hogy karácsonykor ünnepi cikk gyanánt szerepel. Dús lombjai vannak, amelyekre cukrot és ajándékot szokás tenni. Nagyon sok megy rá. Sokszor rámegy a családapák kéthavi jövedelme.

GALLÉR. Olyan férfiak kapják ajándékba, akik már annyira elkészültek a karácsonyi ajándékok vásárlása folytán, hogy se ingük, se gallérjuk.

HAL. Karácsonyi eledel. Szálkáin könnyen meg lehet fulladni. Zsidók — a bajtársak élénk fájdmalára — nem eszik karácsonykor.



HAZIBARÁT. Sablonos megkeletetés. Ezzel lép meg némely férj a feleségét.

HÓCIPÓ. Az év többi napjaiban egy ronda holmi.

Karácsonykor ajándéktárgy. Többnyire ezzel a mellékgondolattal

veszik a megajándékozandónak: Haljon meg hócipőben!

IRIGYSÉG. A karácsonyi ajándéktárgyak kiosztásánál fellépő betegség neve.

JÁTÉK. Gyerekeknek szokás venni, noha megvenni sokszor egyáltalában nem gyerekjáték.

JEGYGYÜRÜ. Karácsonykor ajándék, pünkösdkor csapás.

KARÁCSONYFAARUS. A karácsonyi fosztogatók előőrsé.

LIBA. Kormányfőtanácsosok ezt eszik karácsonyesti vacsorákon a hagyományos hal helyett, hogy a multtal szemben is lerőjják tartozásukat.



NEKEM LEGYEN MONDVA. Karácsonyi kifejezés, amit akkor használnak, ha arról esik szó, milyen ajándékot kapott —

mondjuk — Titkos Ilona.

MAKOSBEJGLI. Karácsonyi tésztafaj. A Diósbejgli ellentéte. Tekintve, hogy senki sem szereti, ebből csinálják a legtöbbet.

OCCASIO vagy: áremelkedés. Karácsonyi vásár idején árleszállításnak hívják.

ORDENÁRÉ. Azoknak az ajándékoknak a minőségére mondják, amelyekkel a gazdag rokonok lepik meg a szegény rokonokat.

ÖRÖM.

Karácsonyi ajándék kibontása előtt mutatkozó érzés. Könnyen párolog. Az ajándék kibontása után sokszor teljesen elpárolog.



PÉNZ. Fontos tárgy. Csak ennek ellenében lehet megbízásokat adni a Jézuskának ajándéktárgyakra vonatkozólag.

SMONCA. Lásd: Feleség részére vásárolt ajándéktárgy.

SMUCIG. Azokra a szegény férfiekre mondják feleségeik, akik nincsenek abban a helyzetben, hogy nekik is olyan értékes tárgyat tudjanak venni, mint a barátnőjüknek.

TAKARÍTÁS. Gazdasszonyok karácsonyelőtti járványos betegsége.

TAKARÉKOSSÁG. Elutazni a karácsonyi ünnepek előtt.

UJSÁG.

Karácsonykor megjelenő többkötetes mű, amit gyorsan olvasó egyének néha már fél-év alatt kiolvasnak.



VEVŐ.

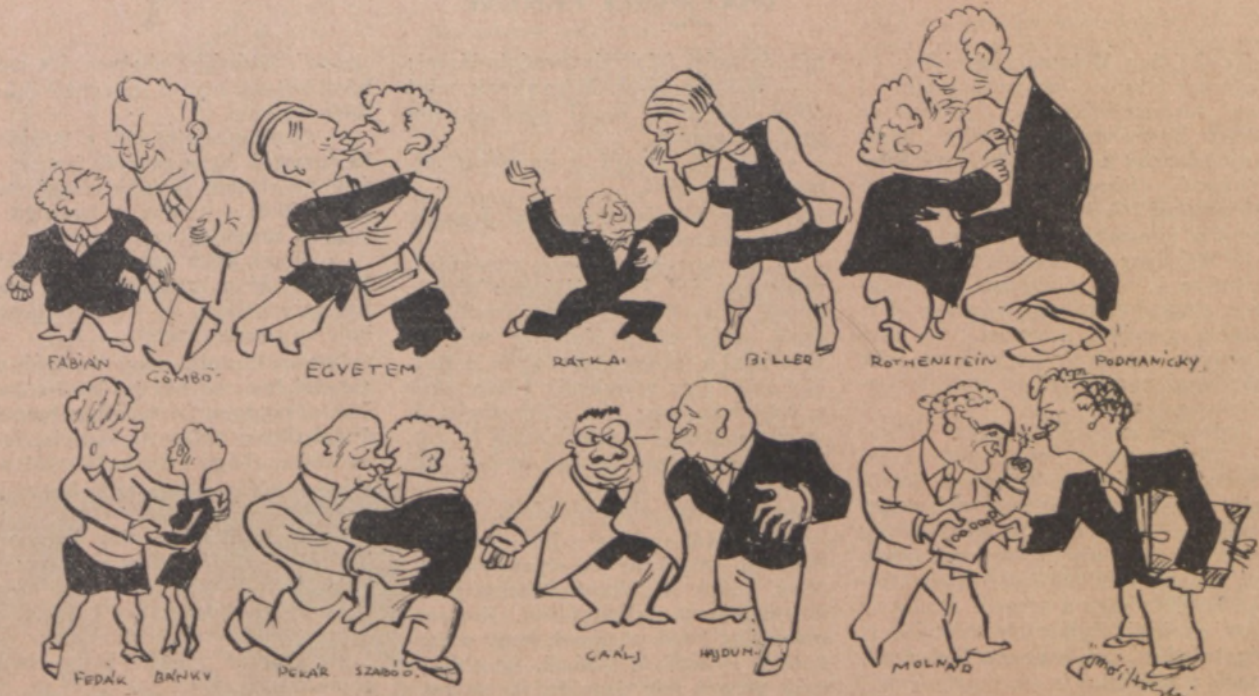
Karácsonyi vásárokon az áldozat neve.

ZÁLOG. Karácsonyi ajándéktárgyak ünnep utáni találkozóhelye.

ZSIDÓ. Tőle szerzi be a Jézuska az ajándékcseit. (Hesz)



A Szeretet ünnepén



A Borsszem Jankó karácsonyfája

A Borsszem Jankó ez évben sem feledkezett meg az ő kedves híveiről, akiknek ezennel a következő krisz-kindliket nyújtja át:

ANDRÁSSY Gyulának folytatólagos kimaradási engedélyt a t. Házból;
BETHLEN Istvánnak egy herceg kis ellenzéket, mert ebben úgynis szükségét szenved;

BILLER Irénnek Rátkai Márton hiteles születési bizonyítványát;
BUD Jánosnak az összes adóalanyok forró imáját;

ECKHARDT Tibornak egy erdélyi zsidó hátából hasított imaszíjját;

FALUDI Jenőnek egy villámhárítót, ha netán nála is beütne valami;
FEDAK Sárinak Flammarion páros csillagászati munkáit;

GÖMBÖS Gyulának Nagyváradon zsákmányolt Chanuka-gyertyákat, Cuza tanár ajánlásával;

HEVESI Sándornak egy nyugodt napot;

KLEBELSBERG Kunónak Serédi Jusztin hercegrímás életnagyságú fényképét;

LAKATOS Lászlónak az olasz irodalom kis kézikönyvét, Erdős Renée dedikációjával;

MOLNÁR Ferencnek a „Budapesti Ellendrukkerek Klubja” alapszabályait;

MÓRICZ Zsigmondnak képviselőmandátumot, hogy ne járjon annyit a t. Házba;

PEKÁR Gyulának Reb Szabó Dezső jókívánságait;

RÁTKAI Mártonnak Biller Irén protekcióját Voronoffhoz (jöllehet az örökifjú Marcinak erre nincs szüksége);

ROTHENSTEIN Móricnak báró

Podmaniczky Endre bizalmaskodó-sait;

SEBESTYÉN Gézának egy új teátrumot, dupla rummal;

SZABÓ Dezsőnek Pekár Gyula írói vénáját;

SZÁSZ Károlynak száz „Kossuth”-estét egy Szász-est helyett;

SZOMORY Dezsőnek Zsabka Kálmán összegyűjtött műveit;

VASS Józsefnek öt újabb elnökséget;

ZSILINSZKY Endrének leckét a nyugateurópai publicisztikából (bár már épp elég leckét kapott).

Nagyváradon

— Tudod, miért rombolt és gyilkolt a román diákság? Mert egy olyan táblát látott kifüggesztve a pályaudvarokon, amely szerintük alaposan veszélyezteti az ő gazdasági érdekeiket.

— Na és mi van azon a táblán?

— Óvakodjunk a zsebtolvajoktól!

Három Szőke Szakáll-vice

1. Egyszer autómmal megállottam a színháznál és megneztem, hogy a tabla kint van-e. Amint nézelődök, egy jegyzér ugrik elém, aki ázsióval jegyet kínál. Rákibáltam:

— Nem fél a rendőrségtől?

— Nekem már mindegy, — válaszolta. — Eddig hat hétre ítélték jegydrágításért.

— És ennek ellenére itt van? — kérdeztem csodálkozva.

— Igen, mert a rendőrség megengette, hogy a hat hetet akkor üljem le, ha nyári szünete lesz a színháznak.

2. Bassermann filmezni hívott, de keveset ígért. Azt ajánlottam neki, hogy mivel áron alul nem játszom, nyolc nap helyett tíz napig filmezek, tehát két napot ingyen dolgozom. Másnap Bassermann telefonált:

— Holnap kezdődik a filmezés, — mondotta.

— És hány napot kell dolgoznom? — kérdeztem.

— Kettőt. Azt a két napot, amelyet ingyen dolgozol le.

3. Egy kéregető látogatott meg, aki sírva panaszkodott, hogy három napja nem aludt, mert nincs lakása és az uccán nem engedik aludni. Megsajnáltam és tíz márkát adtam neki azzal, hogy vacsorázzon meg és azonnal menjen aludni. Megköszönte, de az ajtóban még két színházjegyet kért.

— Megbolondult? — ámultam el ezen a kérdésem. — Három napja nem aludt és színházjegyet kér?

— Azért kérek, mert nem tudok korán elaludni, — válaszolta hidegvérrel.



Triász és társai

Írta: MÓRA FERENC

Az Ovidiusz Metamorfózisai-ban — majd azt írtam: Dekameronjában — szép hexameterbe van szedve az Akteon harmincnolc kutyája közül vagy húsznak a neve. Van azok közt *Nyomozó* (Ichnobates), *Feketelábú* (Melampus), *Csikóölő* (Nebrophonos), *Csordás* (Poemenes), *Bojtos* (Lachne), *Szárnyas* (Ptereles), még farkaskutya is van, a *Lyciste*. Ha nagyon megszorítanának, még tán el is tudnám mondani a verset, de harmincnolc magyar kutyanévet még akadémiái nagydíjért se tudnék összehexameterezni.

Tudniillik a legtöbb magyar kutyanév folyóvíznek a neve, mert az ősi hit szerint amelyik kutyának folyóvízre van, az nem kap víziszonyt, ahogy a finomnyelvű hivatalosság nevezi a veszettséget. Már most aztán nem tudom, nem ütközik-e az a trianoni békébe, hogy a szegedi juhász az egész európai diplomácia ellenére is még mindig Sajónak és Drávának nevezi a puliját.

Ez jutott eszembe a minap, mikor egy túl a tisztai uradalomban loptam a napot és hallottam, hogy az öreg béres Triásznak tiszteli az udvaron csellengő kuvaszt, bujtatván beléje az ördögöt valamely csínjeért, amit a süldőnyulakkal szemben követett el.

— Ejnye, de furcsa neve van a kutyájuknak, János, — mondom az embernek.

Azt mondja rá János, hogy van enél furcsább is.

— No?

— A másikat mög Burkusnak hívják.

Burkusról eszembe jutott Bismarck, ő róla pedig mindgyárt rá emlékeztem a híres kutyájára, a Tyrasra. Nagy emberek dicsőségében a kutyájuk is osztozik, — itt valamikor olyan uraság lakhatott, aki nagy híve volt a hármasszövetségnek. Bismarck iránt való tiszteletből ő is Tyrasnak nevezte a vadászébét, ebből lett aztán a misera plebs száján a Triász. És így találkozik az ember itt az isten háta mögött a hármasszövetséggel, még akkor is, mikor már egyéb se maradt belőle, mint egy kutyanév.

Persze az öregbéres sokkal okosabb ember, semhogy történetfilozófiai elmélkedésekbe ereszkedne, így aztán a tisztartóval tettem kísérletet ebéd alatt.

— Ejnye, jó, hogy eszembe jutottod, — kapott a szón a gazdász s mindgyárt berendeltette a gulyától a számadót.

Ebéd végére be is ért a gulyás.

— Hallod-e, András, — kérdi tőle a tisztartó, — hány kutyátok van most?

— Gulyánál, nyájnál, majorokban lehet összevissza vagy tizenkettő.

— Haszonra valók-e?

A gulyás csak a szemével kérdezte, mi a ménkü leli a tisztartó urat, hogy már ilyenekbe is belemártja ma-

gát, de azért felelt tisztességtudással: — Hát lehetőségek. Mögvannak, mint afféle ebállatok. Kicsit ugatnak, nagyot harapnak.

— No jó, majd a napokban kimustráljuk őket.

András hitetlen mosollyal fogadta a létszámapasztási tervet.

— Ki vannak már ezek mustrálva, nagyságos úr! A ki hijjányos köztük, kimarja azt a többi maga közül. Az ilyen aztán eddig ténferög, még be nem talál a faluba. Aszongyák, a Halbür zsidó úgy kereskedik velük, akár a csirkével, még tán külföldre is szállítja őket. De nem hiszöm én azt, hogy vóna olyan bolond embör, aki kutyáért pénzt adna.

A tisztartó elmosolyodott.

— Nohát akkor jól megnézz, András, mert én is olyan vagyok. Most kapok ajánlatot Bécsből valami nagynevű fajkutyákról. Kezességet vállal értük a német, hogy a farkast is leszedik a lábáról. Igaz, hogy száz pengőt kér darabjéért, de már hozatunk próbára hármat.

— Nono, — rántott a válán András s visszatérvén a gulyához, nagyot rúgott a Gurujj kutyán, meg a Lapujj kutyán, ahogy bizodalmasan ráugráltak.

— Csiba te, a nyavalya törje ki a fajotokat. Nektök már kitélt az esztendőtök, möhettök ürgézni, mert itt már a bécsi kutyák veszik át a hivatalt.

Nem vagyok tudója, milyen szisztema szerint adnak vészjelet egymásnak a pusztai kutyák, de az bizonyos, hogy mire beértek a majorba, a Triász is, meg a Burkus is egyszerre olyan hangulatba esett, mintha már kikézbessítették volna nekik a B-listás végzést. Leeresztett farkkal, lesunytt fejjel oldalogtak előre-hátra, éjszaka pedig olyan keserves vonyítást vittek véghez, mintha csak a Jack London alaszakai könyveiből tanulták volna.

A gulyások, kanászok, béresek, csöszök se tudtak belegyőződni a dologba. Konyhán, kútnál, istállóban ha összejöttek, mind csak azon folyt a diéta, hogy lesz, mint lesz most már, ha a milliomas kutyák megjönnek.

— Úgy lössz, — mondta a gulyás az öregbéresnek, — hogy a nyáron neköd köll őket az öledbe hordanod.

— Már mér'?

— Már azért, hogy a királydinyne bele ne mőnjön a kényős talpukba.

— Hát a kórság! — káromkodta el magát a béres. — Hanem kend majd nyargalászhat, ha a krumplis-tarhonyában mögégeti szájukat a paprika, oszt kínjukban szétugatják a gulyát.

— Nem félök én attul, — legyintott a vén gulyás. — Nagy böcsben tartják azokat az úri döögöket, majd möglássátok, hogy bográcsbul kávéznak.

Erre meg a béres mondta, hogy

„nono”. Utóvégre ehetnek ám most a bécsi kutyák olyant is, amitől másnap fölfordulnak.

— Ótott meszetöt köll a moslékjukba keverni, arra nagyot isznak, oszt úgy mögdagad bennük, hogy szétfe-szejtü őket, — adta a tanácsot egy nagyra menendő bojtárgyerek.

— Fogd be a szád te, gírhös! — förmedt rá a számadó, mint közvetlen princípálisa, de a szemé összevillant az öregbéresével.

Látivaló volt, hogy itt többszörös ebhalál lesz, de hát mi közöm hozzá? Lehet, hogy én is csak így tennék az ő helyükben. Még se hagyhatja azt az ember, hogy mindenféle jött-ment ebbel csúffá tegyék az ő tisztességes kutyáját.

Az ügy különben elég gyorsan elintéződött. Eljövetelem előtt való nap lovaspósta hozta a hírt a faluból, hogy megjöttek az úri kutyák, lehet értük menni szekérral. Akkorá ölban hozta őket a vasút, hogy beillene faluházának.

Estefelé járt az idő, mikor a szekér kiérkezett a pusztára. Ott várta a major udvarán az uradalom minden épkezláb embere. Triász és társai is mind ott szüköltek a ház körül. Érezvén, hogy itt nagy baj lehet, mert ekkora embersokadalmat itt csak temetésen szoktak látni.

A ketrecajtót maga a tisztartó nyitotta ki:

— No gyertek, híresek!

A híresek azonban nem igyekeztek kifelé. Haragos morgás hallatszott ki a ketrecből, mintha mindegyik a másikat tessékelné előre. Persze Bécsben a kutyák is mind udvariasságra vannak nevelve.

— Bújjatok már ki, no, fene belétek, — rázta még a tisztartó a ketrecet.

Erre aztán csakugyan ki is ugrott a ketrecből — egy kuvasz. Aztán a második kuvasz, aztán a harmadik kuvasz. De nem olyan akárhovaló kuvasz ám, hanem csupa idevaló Triász-féle kuvasz. Éppen olyan lomposak, kócosok, bozontos farkúak, még a nyelvük is akár az itthonvalóké. Az volt az első kérdésük:

— Eh-eh-ehehe, szokott-e még finánc erre jární?

— Ahhá-ahhá-ahhá, több, mint azelőtt!

Andrásék nem szóltak semmit, mert nem való az urakat szemtől szembe kinevetni, — csak lejjebb tolták a szemükbe a sapkát. Hanem a tisztartó egy kicsit kellemetlenül nevette el magát.

— A kutyaremtésit neki. Bizonyosan a Halbür kuvaszaiból valók. A magunk kimustrált kutyái. Látod, így kell a magyar embernek még azt is a külföldről megtanulni, hogy mennyit ér a kutyája.

Most meg én mondtam, hogy „nono”. Nemesak a kutyáival van így a magyar ember.

KÉPREJTVÉNY



Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Nemes ivadék”. A megfejtők közül *Kurányi Pál* vendéglős (Budapest VIII, Német ucca 8.) kap jutalmat.



Könnyen akarsz járni kelni?

Palma-sarkot
kell viselni.

Jajjj!

— Az a *Rosenkrantz* egy okos ember. Annak már a fejében van az egész vállalat.

— Ha a fejében van, hogy lehet a váll alatt?!

Elemi fizika

Tanító: Milyen csövekről tudsz?

Tanuló: Van hályhaeső, légeső, gázcső, vízcső...

Tanító: És?

Tanuló (*diadalmasan*): És *Loewe*-féle többszörös cső.

KARÁCSONYI LEGENDA

Írta: HEZ FERENC

Karácsony este volt.

A csirkefogó fázósan bújt elő a palánk mögül és elindult a város felé, hogy beszeresse karácsonyi ajándékát. Már az *Andrássy* útra ért, de még fogalma sem volt arról, hol is fogja ezt az ajándékot beszerezni. A barátnőjének akarta vinni, de hogy honnan, azt egyelőre még maga sem tudta.

Csomagokkal megrakott emberek jöttek-mentek mellette s elgondolta, mennyivel könnyebb az ilyen hitvány rendes emberek helyzete, mint a magafajta csirkefogónak. Ezek itt egész éven át gürölhetnek egy nyugodt, fix állásban és karácsonykor van pénzük s nem okoz fejtörést nekik, hogy honnan teremtsék elő az ajándékot, míg ő a legnagyobb zavarral, sőt pénzszavarral néz a karácsonyi ajándék beszerzése elé. Amint így tündött, egyszerre csak egy banküzet előtt találta magát.

— Na, ide benézek — gondolta és, mint diszkrét emberhez illik, körülnézett s minden feltűnést kerülve megindult az udvarból nyíló hátsó ajtó felé. Halkan tette a kilincsre kezét s az előszobába lépve széttekintett. Láta, hogy a belső helyiségekben még javában folyik a munka az íróasztalok előtt.

— Úgy látszik, ide korán jöttem — állapította meg és már indult is kifelé. Ebben a percben megakadt a

szeme a szolgál asztalkáján két kis csomagon. A csomagok mellett egy cédulát fedezett föl, amelyen ez állt:

„János!

A kisebbik csomagot vigye haza a feleségemnek, a nagyobbikat meg a rajta álló címre.”

Körülnézett, de a szolgát nem látta sehol. Lázasan gyorsasággal felbontotta a nagyobbik csomagot, amelyen ez állt:

„*Fitos Juci* művésznőnek,

Pál ucca 9.”

Kibontotta. Egy kazetta volt benne, mellette a bankár névjegye. A névjegyben a következő sorok:

„*Drága Pofikám,*

itt küldöm a karácsonyi ajándékomat. Lehet, hogy könnyelműnek fogsz tartani, de, unberufen, elég jó üzleteket csináltam ahhoz, hogy ezzel a kis csekélységgel kedveskedhessek neked.

Csókol: Öreged,

U. i.: Este nálad leszek.”

— Na, lássuk azt a csekélységet — kíváncsiskodott a csirkefogó és a kazetta után nyult. Egy mesés gyémánt collier ragyogott benne.

— Csekélység — jegyezte meg szakértelemmel, — megér legalább öt évet!

De nézzük, mi van a másik csomagban.

Ebben is egy kazetta volt. A kazettában egy kis bazári mügyöngysor. Mellette szintén névjegy:

„*Drága fiacskám,*

itt küldöm a karácsonyi ajándékomat. Lehet, hogy szerénynek fogod tartani, de te tudod legjobban, hogy a mai viszonyok mellett többre nem telik.

Csókol: Öreged,

U. i.: Azért küldöm a szolgálval, mert ma, sajnos, megint itt kell ülnöm éjjelig és ki tudja, mikorra kerülök haza.”

— A csirkefogó! — mormogta a csirkefogó. — Ezt küldi a feleségemnek. Na, nem baj. A collier mindenestre jó lesz nekem.

Gyorsan a zsebébe süllyesztette s már indult is kifelé. A félúton megállt és megegyeszer megcsóválta a fejét.

— Micsoda kezdő vagyok én! Mennyivel nagyobb csirkefogó ez a bankár énnálam!

Hirtelen egy pokoli ötlete támadt:

— Megállj, gazember!

Azzal kikotorászta a colliert a zsebéből s visszatette a kazettába. A feleség kazettájába. A bazári vacakot meg áttette a művésznőébe. Gyorsan visszacsomagolta a két csomagot és kisurrant.

Megindult visszafelé az *Andrássy* úton. Ajándék nélkül, ahogy jött. És sírni tudott volna arra a gondolatra, hogy mennyivel tehetségesebb gazember lehetett volna belőle, ha nem csirkefogónak megy, hanem — bankárnak.

BUDAPEST

legkedveltebb itala

a

PORTER SÖR

KAMARA

A hetedik fátyol

Dráma 8 felvonásban

Add vissza a vőlegényemet

Vígjáték 8 felvonásban

Laura la Plante-val a főszerepben

CORVIN

A hét legjobb hasonlata

A gyufaadóról szóló törvényjavaslat tárgyalása folyamán mondta ezt az aforizmát egy ellenzéki:

— Az egységespárti képviselő olyan, mint a gyufa: ha Bethlent megpillantja, rögtön lángrobban és elveszti a fejét.

A gyöngéd férj

Egy tanár találkozik az uccán a kollégájával és így szól:

— Alig bírok járni, úgy nyomja valami a lábamat.

— Talán gyűrött a harisnyája?

— Dehogy! — feleli a tanár. — Szegény feleségemnek annyi gondja van a harisnyastoppolással, hogy az utóbbi időben titokban már nem is hordok harisnyát.

Pesti hotelben

— No, ide se jövök többé.

— Mért, kérem?

— Mert annyi a poloskája, hogy Galiciában virilista lehetne.

Jó kiszolgálás

— Mondja csak, pincér, hány évig kell itt várni az embernek, amíg kiszolgálják?

— Nem tudom, kérem, én csak tegnap léptem be ebbe az üzletbe.

Nagyváradról jelentik a Borsszem Jankónak:

A román kormány egy hét óta állandóan exkuzálja magát az erdélyi diákzavargások miatt.

Nyert!

— Mama, mama! Jancsika kiesett az ablakon.

— Az istenért, hogy történhetett ez?

— Fogadott, hogy ki tud jobban kihajolni az ablakon és ő nyert!

Kritika

— Vót a cirkuszba, szomszéd?

— Vótam.

— Oszl látta azt a törpét?

— Láttam.

— Mit szól hozzá?

— Semmit. Láttam én mán annál nagyobbat is.

ARANYKÖPÉSEK

Sokszor a szerencse is a nő mellé szegődik: a szél felhajtja a ruháját.

*

Házastársak között a gyermek: kapocs. Szerelmesek között: sicherheitstű.

*

Furcsa varázsló a házasság: a leánymak a fejét, a férfinek a szemét köti be.

*

A női harisnyán nemcsak a szemek, hanem a férfiszemek is kitégúlnak.

*

A hozomány és az anyós akkor van jó helyen, ha földben van.

*

A házasságok az égben köttetnek. A nőgyűlölő azt mondja: a zivataros égben.

Karádi Emil

Kalapszalónban

— Ez a kalap tíz évvel fiatalítja meg nagyságos asszonyt, — dicséri az árusító a kiválasztott mintát.

— Akkor okvetlen vegyél még egy ilyen, édesem, — biztatja a férj.

Ami már feltűnik

— Micsoda? A Schlesinger kormányfőtanácsos lett és mégis tekintetes úrnak titulálta magát?

— Hát nem tudja, milyen parvenü! Feltűnési viselkedésből csinálja.

Házmesternék egymás közt

— A negyedik emeleti lakónak ma rossz napja van. Egyszerre halt meg a férje és a kutyája.

— Szegény asszony!... Milyen kedves volt a kutyuskája!

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre 20 pengő — fillér

Félévre 10 pengő 50 fillér

Negyedévre 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében

VII, Rózsa uca 25

Fővárosi Operettszínház

FINOM KIS LAKÁS

Ujra francia bohózat!

Hegedűs, Fejes Teri, Vendrei,
Kabos, Sarkadi, Berczy

És Ön, kedves férjúrám

tisztelettel felkérlek, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagságának divatáru-cikkre beszerzésére, hívja fel figyelmet

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZARA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akáca uca sarok)

Mindkettőn jól járnak!

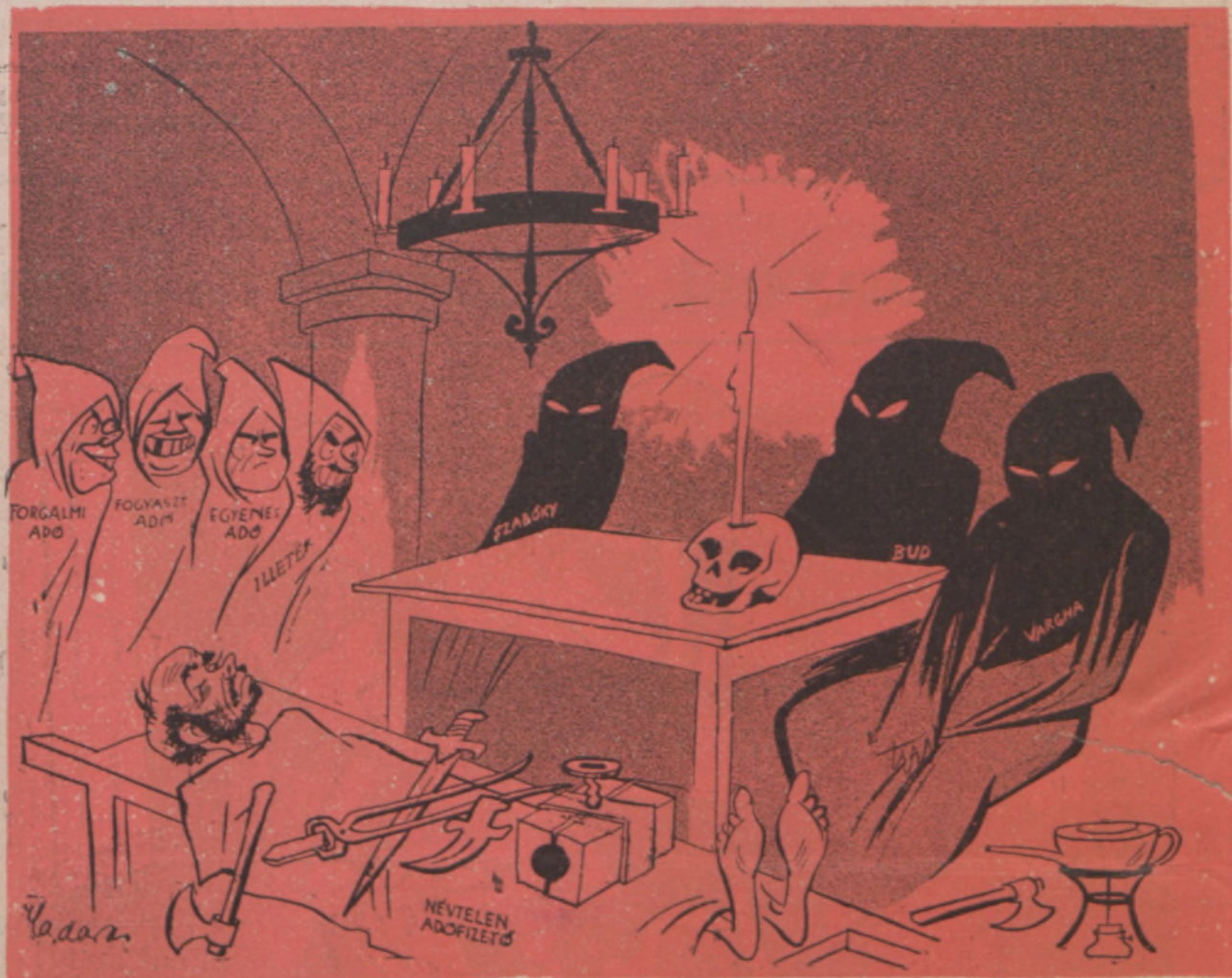
Bethlen, Chamberlain, Hindenburg, Mussolini

HEGRA KÓNUSZ HANGSZÓRÓN

hallgatják együtt a rádiót.
Kapható 43 pengő helyett 28 pengőért mindenütt és a vezérképviselőnél (Mechner és Fischer, Budapest, Hold u. 23)



Modern inkvizíció



A NÉVTELEN ADÓFIZETŐ: Te jó Isten, ez még a középkornál is rosszabb!

Barangolás a szaksajtó-dzsungelben

Ez oszt a stilus!

vagy: *kis sücs, mit süts?*

„Bizony csak akkor látjuk mit is ér a tudás és a képesség, amikor a fizetésektelenségek áradatában oly szomorú, oly primitív *felfogásbeli* képet kapunk a bajba jutott *alanyokról*, hogy szinte nem tudjuk, sajnáljuk-e, avagy — *recht geschickts* *Ihm* — az ilyen ember ne vállalkozzék kereskedelemre, iparra, menjen oda, ahová *lecsökkentett*, alantjáró képességei invitálják, maradjon meg a primitív kinetikus munka *berkeiben*... (Dán Leó szörmenagykereskedőnek a „Textil Kurir” december 6-iki számában megjelent cikkéből.)

Jól alszik, megszűnnek fájdalmai, rendezőnek idegei és visszatér életkedve, ha villanydelejes rádiótherapiai kúrákban részesül az Elektromágneses gyógyintézetben (Budapest, VII., Vilma királynő ut 11.) Kérjen ismertetőt.

Korcsolya-dal

A jégpályás olyan egyén,
Ki a jég hátán is megél.
A korcsolyázás egyszerű:
Folyton csak forgolódni.
S ha jobbra-balra tántorogsz,
Ezt úgy hívják, hogy: *bógni*.
A korcsolya lehet hegyes,
Nem nézve nemre, korra,
De van zsidó korcsolya is:
Ennek görbe az orra.

Voltam a tyukoknál

(Ellegett párbeszéd a most lezajlott baromfikiallításon. Tájékozódás végett közlöm, hogy az a két tyúk, amelyek itt diskurzust folytattak, valódi orpington és nem pesti tyúk.)

— Mégis csak okos dolog volt idehozni minket. Legalább körülnézhetünk egy kicsit a kakasok között.

— Hát nem azért vagyunk itt, hogy bennünket nézzenek?

— Ungyan kérlek, a kutya se törődik velünk.

— És a tyúktársadalom túri ezt?

— Mit tehetünk mi, védtelen tyúkok? Néhányszor már próbáltunk kikelni ellene, de sajnos, csak a tojásból tudunk *kikelni*. Eltiport önértetünk minden fájalmát csak a *költő*-tyúkok kotkodácsolása hirdeti.

— Ha van költőnk, mért nem akad már kritikusunk is, aki végre levágná ezeket a tyúkokat?

— Sajnos, levágni csak bennünket lehet.

(Elhallgatnak. A ketrec előtt egy kigyóbőr-kalapos kölyg halad el. Minden tekintet feléje fordul.)

— Láttad?

— Mindenki öt nézi. Micsoda konkurrencia!

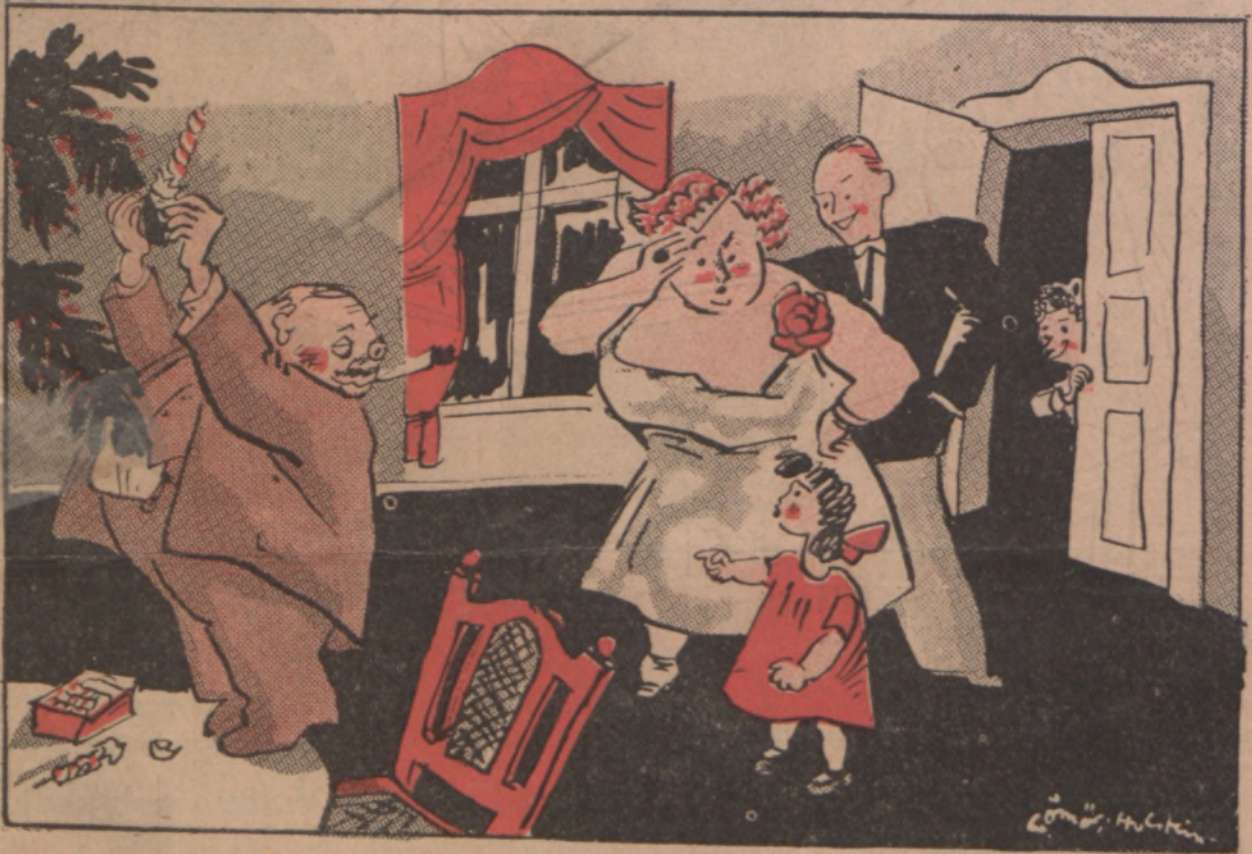
VÍGSZÍNHÁZ

A POSTÁS- KISASSZONY

Lengyel Menyhért
ragyogó vigjátéka

Páratlan szereposztás

Karácsonyest a Lipótvárosban



ÉVIKE: Nézd csak anyuka . . . Most gyújtja meg apuka a karácsonyi chanukagyertyákat.

Kolozsvárról jelentik:

Az itt járt román diákok véresre verték egyik kollégájukat. Az illető ugyanis azt a becstelenséget követte el, hogy elfogadta az ingyen vasutjegyet és mikor ideért, egész egyszerűen nem akart rabolni.

Legyen világosság!

Két pesti ember beszélget:

— Te, mért állítanak most fel gázlámpákat a főbb útvonalakon?

— Biztosan azért, hogy a villanyt is lehessen látni.

A példa ragadós

Ezer orvosi állásra több mint tízezer kérvény érkezett be a Munkásbiztosító Intézetbe. Úgy látszik, az orvosnövendékek rossz példája ragadós. Nemcsak ők verekszenek, hanem már az orvosok is verekszenek — szegények — egy állásért.

Portré-festés közben

Festő: Nem tudom az arcszínedet eltalálni.

Modell: Odaadjam talán az én festékesdobozomat?

IPOSz és IOKSz

I.

Ezzel a két görögös hangzású szóval a magyar iparosok két szövetségét jelölik, amelyek persze harcban állnak egymással. Az egyik az IPOSz, a másik az IOKSz. Kár, hogy nem él Arany János! Milyen szép hősi iposzt írhatna erről az IPOSz—IOKSz háborúságról.

II.

IOKSz: (öntelten elkiáltja magát Tihanyban): IOKSz!

IPOSz: (mint visszhang így riposzt): Zi Oksz!

III.

A Kézműves-Kamaraszínház mai műsora:

„MERSZ-E DANI!” (Pálffy Dániel föléptével.)

Látványos nagy refü.

Refüzálta: az IOKSz.

LAPZÁRTA:

Klebelsberg nagy kravált csapott a szemorvosával

Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter a hercegprímási kinevezéssel kapcsolatos vatikáni tárgyalásairól hazatérve, nagy kravált csapott szemorvosával, mert, mint jólértesült körökből halljuk, nincs túlságosan megelégedve a pápa szemével.